

การกระทำความผิดของครูที่มีผลกระทบต่อประชาชนตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาพุทธศักราช 2547
และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2551
Teachers' Offenses Affecting the People According to the Act of
Rules for Teachers and Educational Personnel, B.E. 2547
and the Amendment No. 2, B.E. 2551

บุญเลิศ โพธิ์ขำ
Boonlert Phokham

อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

บทคัดย่อ

การศึกษาถึงข้อกำหนดในการกระทำความผิดของครูที่มีผลกระทบต่อประชาชน ผลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนตามกรอบจรรยาบรรณของครูและการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเรื่องวินัยและการรักษาวินัยครู พร้อมทั้งหามาตรการในการส่งเสริมการประพฤติปฏิบัติตามกรอบจรรยาบรรณครูและบทกำหนดโทษที่เหมาะสมกับการกระทำความผิดของครูที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาพุทธศักราช 2547 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2551 ตามมาตรา 88 โดยแบ่งเป็นหัวข้อได้แก่ ครูไม่กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี ครูไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เรียนและประชาชน และครูดูหมิ่นเหยียดหยามข่มเหงผู้เรียนหรือประชาชนผู้มาติดต่อราชการ

คำสำคัญ : การกระทำความผิดของครู / ผลกระทบต่อประชาชน / กรอบจรรยาบรรณครู / วินัยและการรักษาวินัยครู / พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู

ABSTRACT

This study of the law clauses concerned offenses of teachers which affected the people. The findings of study are guidelines for teachers about conducting themselves according to a code of conduct and about performance of official duties in accordance with the law on the subject of discipline and disciplinary maintenance for teachers and are measures to promote ethical conduct by teachers and penalty provision appropriate to the offense of a teacher which affects the people according to the Act of Rules for teachers and educational personnel, B.E. 2574 and the Amendment No. 2, B.E. 2551 under section 88. The study is divided into these topics: Teachers do not behave themselves as a good example; teachers do not ensure fairness to students and the people; and teachers hold in contempt and mistreat students and the people who come to officially contact with them.

Keywords : Offenses of Teachers / Impact on the People / Code of Conduct for Teachers / Discipline and Disciplinary Maintenance for Teacher / The Act of Rules for Teachers and Educational Personnel

บทนำ

ครู หมายถึง ผู้อบรมสั่งสอน ผู้ถ่ายทอดความรู้ผู้สร้างสรรค์ภูมิปัญญาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองของสังคมและประเทศชาติครูนับเป็นปูชนียบุคคลที่มีความสำคัญอย่างมาก ในการให้การศึกษารู้อย่างดีในด้านวิชาการ และประสบการณ์ ตลอดจนเป็นผู้มีความเสียสละดูแลเอาใจใส่สั่งสอนอบรมให้เด็กได้พบกับแสงสว่างแห่งปัญญา อันจะเป็นหนทางในการประกอบสัมมาอาชีพเลี้ยงดูตนเอง รวมทั้งการนำพาสังคมประเทศชาติก้าวไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง (กรมสามัญศึกษา. 2556) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานพระราชดำรัสแก่ครูอาวุโสในโอกาสที่เข้าเฝ้าฯ รับพระราชทานเข็มเครื่องหมายเชิดชูเกียรติมีข้อความที่เกี่ยวกับลักษณะของครูที่ดีไว้ตอนหนึ่งว่า “ครูที่แท้จริง” ต้องเป็นผู้กระทำแต่ความดี คือ ต้องหมั่นขยัน และอดสาหะปากเพียร ต้องเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ ต้องหนักแน่นอดกลั้นและอดทน ต้องรักษาวินัย สำรวมระวังความประพฤติของตนให้อยู่ในระเบียบแบบแผนอันดีงาม ต้องปลื้มใจ ออกจากความสบาย และความสนุกรื่นเริงที่ไม่ควรแก่เกียรติภูมิ ต้องตั้งใจให้มั่นคงและแน่วแน่ ต้องซื่อสัตย์รักษาความจริงใจ ต้องเมตตาหวังดี ต้องวางใจเป็นกลาง ไม่ปล่อยไปตามอำนาจอคติ ต้องอบรมปัญญาให้เพิ่มพูนสมบูรณ์ขึ้นทั้งในด้านวิชาการและความรู้ในเหตุผล

“ความหมายของครู” พุทธทาสภิกขุ (2527) กล่าวว่า คำว่า “ครู” เป็นคำที่สูงมาก เป็นผู้เปิดประตูทางวิญญาณ แล้วก็ทำให้เกิดทางวิญญาณไปสู่คุณธรรม เบื้องสูง เป็นเรื่องทางจิตใจ โดยเฉพาะ มีได้หมายถึงเรื่องวัตถุ (โอเคเนชั่น. 2556) ปัญหาครูกระทำคามผิดนับวันยิ่งมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นในทางอาญาหรือทางแพ่งก็ตามยกตัวอย่าง เช่น ครูล่วงละเมิดทางเพศต่อนักเรียน ครูลงโทษนักเรียนเกินกว่าเหตุ ครูฉ้อโกงผู้อื่น เป็นต้น ผู้เขียนบทความต้องการที่จะเสนอข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำคามผิดของครูที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนตลอดจนเห็นว่ามาตรการในการควบคุมการกระทำคามผิดและบทลงโทษที่มีอยู่ในปัจจุบันยังมีความความเคร่งครัดหรือความรุนแรงในการลงโทษเพื่อให้ผู้กระทำผิดเกิดความกลัวในโทษยังเหมาะสมไม่เพียงพอในการลงโทษผู้กระทำผิดดังนั้นในการเสนอบทความในครั้งนี้

ผู้เสนอบทความมีวัตถุประสงค์ในการเสนอบทความ ได้แก่

1. เพื่อศึกษาข้อกฎหมายและวิเคราะห์ปัญหาข้อกฎหมายการกระทำคามผิดของครูที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน
2. เพื่อศึกษาบทลงโทษในการกระทำคามผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาพุทธศักราช 2547 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2551 เพื่อจะให้เป็นข้อมูลด้านความรู้เกี่ยวกับการกระทำคามผิดของครู
3. เพื่อได้มาตรการที่เหมาะสมในการกำหนดโทษครูที่กระทำคามผิด
4. เพื่อป้องกันปรามครูที่กระทำคามผิดให้เกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะกระทำคามผิด

การกระทำคามผิดของครูที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม มีความสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้เรียนและในการปฏิบัติหน้าที่ราชการต้องระหว่างข้าราชการด้วยกันหรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ต้อนรับให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เรียนและประชาชนผู้มาติดต่อราชการ การกลั่นแกล้ง การดูหมิ่น เหยียดหยามหรือข่มเหงผู้เรียนหรือประชาชน ผู้มาติดต่อราชการอย่างร้ายแรงเป็น ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. 2551)

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องมีความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี คำว่า “แบบอย่าง” หมายความว่า เยี่ยงอย่างที่ดีควรประพฤติตามหรือควรถือเป็นบรรทัดฐาน การประพฤติตน แบบอย่างที่ดีนั้นต้องดูที่ความประพฤติส่วนตัว โดยต้องดูตำแหน่งหน้าที่ประกอบด้วย คำว่า “เกื้อกูล” หมายความว่าช่วยเหลือเผื่อแผ่ เจือจุน อุดหนุนการช่วยเหลือผู้เรียนหรือศิษย์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียนเรื่องส่วนตัว ความสุภาพเรียบร้อยช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ การที่กฎหมายบัญญัติให้ข้าราชการต้องสุภาพเรียบร้อยต่อข้าราชการด้วยกันและต่อผู้ร่วมปฏิบัติราชการก็เพราะการสุภาพเรียบร้อยต่อกันจะเป็นการนำไปสู่ความสงบเรียบร้อย ความร่วมมือร่วมใจ และประสานงานกันเป็นอย่างดี จะยังผลให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ คำว่า “สุภาพเรียบร้อย” หมายถึง การแสดงออกทางกริยาหรือวาจาในลักษณะอ่อนโยน ละเอียดละม่อม รวมทั้งการใช้กริยาวาจาที่ไม่หยาบคาย เหมาะสมแก่บุคคลและกาลเทศะ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2556) ข้าราชการทุกคนมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติในการให้บริการแก่

ประชาชนผู้มาติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนในลักษณะที่สุภาพ เรียบร้อยต้อนรับให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมและให้การสงเคราะห์ ซึ่งจะต้องดำเนินการดังกล่าวโดยไม่ชักช้า (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2541) ถ้าผู้กระทำผิดได้กระทำไปในลักษณะดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหงประชาชนผู้มาติดต่อราชการก็เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

คำว่า “ดูหมิ่น เหยียดหยาม” ตามพจนานุกรมหมายความว่า ถูกเหยียดหยามทำให้อับอาย

คำว่า “กดขี่” ตามพจนานุกรมหมายความว่า ข่มให้อยู่ในอำนาจจนใช้อำนาจบังคับเอาแสดง อำนาจเอา

คำว่า “ข่มเหง” ตามพจนานุกรมหมายความว่า ใช้กำลังรังแก แกล้งทำความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น (เบโซ ขบวนการ. 2550)

ในการกระทำความผิดของครูที่มีผลกระทบต่อประชาชนจากการศึกษาของผู้เขียนบทความสามารถแยกเป็นประเด็นย่อยได้ดังต่อไปนี้

1. ครูไม่กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี

ครูต้องประพฤติเป็นแบบอย่างของสังคมและชุมชน ครู ถือว่าเป็นผู้อบรมสั่งสอน ผู้ถ่ายทอดความรู้ ผู้สร้างสรรค์ ภูมิปัญญา และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองของสังคมประเทศชาติการที่ครูไม่กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีเช่น

การที่ครู ก ชอบเที่ยวกลางคืนเป็นอาเจินและมีการดื่มสุราจนเมามายแล้วยังไปแสดงอาการก้าวร้าวต่อคนอื่นจนเกิดทะเลาะวิวาทจนถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและโดนเปรียบเทียบปรับพร้อมโดนศาลสั่งให้บำเพ็ญประโยชน์เป็นเวลา 7 วัน

การทะเลาะวิวาทหรือเข้าร่วมในการทะเลาะวิวาทหรือมีการใช้กำลังประทุษร้ายต่อกัน การหมิ่นประมาท การกล่าวหาขาดพยานหลักฐาน พุดจาก้าวร้าว ลบลู่อาฆาตพยานาผู้บังคับบัญชาเพราะโกรธที่ไม่ได้ 2 ชั้น

การที่ครูได้รับการยกย่องและนับถือจากสังคมจะเห็นได้ไม่ว่าจะยุคสมัยใดก็ตาม ครูก็ยังคงมีความสำคัญในฐานะผู้ถ่ายทอดความรู้ในวิทยาการต่างๆ เป็นผู้อบรมจริยา สอนคุณธรรม หลักการประพฤติปฏิบัติในวิชาชีพตลอดจนแนวทางในการครองชีวิตของศิษย์ แต่ละคนสังคมจึงได้ยกย่องครูในฐานะวิชาชีพพิเศษที่มีความสำคัญต่อสังคมอย่างยิ่งวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่มีความสำคัญในการสร้างชุมชนให้พัฒนาตนเองสู่ความเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ครูจึงมีภารกิจที่ยิ่งใหญ่และมีความสำคัญต่อมนุษยชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะที่สังคมโลกยุคใหม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเกิดวิกฤติและปัญหา

การปรับตัวอย่างกว้างขวางและครูจึงถูกคาดหวังจากสังคมให้ทำหน้าที่ช่วยแก้วิกฤติต่างๆ และยังเป็นความหวังให้เป็นผู้สร้างเสริมปัญญาอบรมคุณธรรมจริยธรรมให้เยาวชนและคนในสังคมเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข (ศักดิ์ไทย สุทธิกิจบรร. 2556)

แนวทางการแก้ไขปัญหาครูไม่กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี อัตราโทษของการกระทำความผิดของครูต่อประชาชนในส่วนของครูไม่กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีอยู่ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551 มาตรา 88 วรรค 1 บทกำหนดโทษจะเป็นในส่วนของความผิดที่ไม่ร้ายแรง เมื่อผู้กระทำผิดได้กระทำความผิด และความผิดนั้นมีมูลชัดเจนที่กำหนดโทษอยู่ 3 สถาน ได้แก่ ลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนและลดขั้นเงินเดือน ผู้เขียนบทความเห็นสมควรที่จะนำบทลงโทษสูงสุดของการกระทำความผิดที่มีมูลอย่างชัดเจน โดยนำมาตราการลงโทษในส่วนของลดขั้นเงินเดือนซึ่งเป็นบทลงโทษสูงสุดในมาตรา 88 วรรค 1 มาเป็นบทลงโทษซึ่งจากพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551 ยังมีได้เขียนไว้อย่างชัดเจนซึ่งมาตรา 88 วรรค 1 ได้บัญญัติไว้แต่เพียงว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีกับผู้เรียน ชุมชนสังคม มีความสุภาพเรียบร้อยรักษาความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้เรียนและระหว่างข้าราชการด้วยกันหรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ต้อนรับให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เรียนและประชาชนผู้มาติดต่อราชการโดยพิจารณาจากมาตรา 88 วรรค 1 ประเด็นที่ว่าครูไม่กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีซึ่งไม่มีข้อความใดเขียนไว้ในพระราชบัญญัติครูและบุคลากรทางการศึกษาเลยว่าการกระทำความผิดแล้วจะต้องถูกดำเนินการลงโทษอย่างไรและมีระดับโทษฐานใดเพียงแต่เขียนไว้กว้างๆ ว่าเมื่อผู้กระทำผิดได้กระทำความผิด และความผิดนั้นมีมูลชัดเจนที่กำหนดโทษอยู่ 3 สถาน ได้แก่ ลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนและลดขั้นเงินเดือน และจากการศึกษาค้นคว้าของผู้เขียนบทความในประเด็นการกระทำความผิดดังกล่าวต้องนำหลักการในการลงโทษเพื่อข่มขู่ยับยั้งมาเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการลงโทษหลักวิธีการการลงโทษตามหลักการเพื่อข่มขู่ยับยั้งนั้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยับยั้งตัวผู้กระทำผิดที่ถูกลงโทษโดยไม่ให้กระทำผิดซ้ำอีกเพราะเกิดความเกรงกลัวในโทษที่ได้รับอันเป็นผลให้ตัดโอกาสที่จะกระทำผิดขึ้น (Incapacitation) และยังเป็นการยับยั้งบุคคลอื่นมิให้กระทำผิดและการได้รับโทษจนไม่อยากจะทำผิดเพราะเกรงกลัวในโทษ

ในการลงโทษนั้น ตามหลักการลงโทษเพื่อการข่มขู่ยับยั้งของผู้กระทำผิดจะต้องมีความแน่นอน ในการลงโทษและความเคร่งครัดหรือความรุนแรงในการลงโทษเพื่อให้ผู้กระทำผิดเกิดความกลัวในโทษ กลัวกระแสสังคมที่จะประณามการกระทำที่เป็นความผิด จากหลักการเหตุผลที่กล่าวมาผู้เขียนบทความเห็นควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมในตัวพระราชบัญญัติครูและบุคลากรทางการศึกษาในมาตรา 88 วรรค 1 ว่าเมื่อมีการกระทำความผิดของข้าราชการครูที่ไม่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม ในกรณีที่เป็นการผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้นำบทลงโทษลดขั้นเงินเดือนซึ่งเป็นบทลงโทษสูงสุดและตัดในส่วนโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนออก เหตุผลสนับสนุนโดยยึดหลักการการลงโทษผู้กระทำผิดต้องมีความแน่นอนและเคร่งครัดหรือต้องมีความรุนแรงในการลงโทษเพื่อให้ตัวผู้กระทำผิดเกิดความกลัว กลัวการประณามของสังคมและที่สำคัญครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงเป็นที่เคารพนับถือและได้รับความคาดหวังจากสังคมอย่างสูงในการเป็นต้นแบบดังนั้นครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียน เพื่อนร่วมงาน ประชาชนและสังคมให้เหมาะสมแก่การยกย่องนับถือว่าเป็นปูชนียบุคคล

ประเด็นที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งที่ควรกำหนดเป็นกฎหมายโดยให้มีการส่งเสริมการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีและให้เป็นส่วนหนึ่งในการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ในพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551 จากการศึกษาของผู้เขียนบทความเห็นว่าระดับศักดิ์ของกฎหมายถ้ามีการตราเป็นพระราชบัญญัติ ย่อมมีความศักดิ์สิทธิ์และมีศักดิ์ทางกฎหมายเหนือกว่ากรอบจรรยาบรรณครูที่มีการกำหนดเป็นแนวทางถือปฏิบัติของข้าราชการครู เพื่อเป็นการส่งเสริมในการปฏิบัติปฏิบัติชอบของข้าราชการครูต้องมีการนำผลของการประพฤติปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดีของครูที่จะเขียนไว้ในพระราชบัญญัติครูให้เป็นส่วนหนึ่งของการนำไปพิจารณาความดีความชอบซึ่งในปัจจุบันจะพบเห็นว่าการพิจารณาความดีความชอบมีการเรียกรับผลประโยชน์การใช้ความรู้ดีกว่าชอบหรือไม่ชอบการเป็นเพื่อนสนิทมิตรสหายมาเป็นเกณฑ์การพิจารณาความดีความชอบในการเลื่อนขั้นเงินเดือน

ถ้ามีการกำหนดการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและให้เป็นส่วนหนึ่งในการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้เป็นกฎหมายย่อมเป็นแรงกระตุ้นและส่งเสริมให้ข้าราชการครูกระทำความดีปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดียังส่งผลให้สังคมมีความสงบสุข คือธรรมเบ่งบานการดำเนินชีวิตเปี่ยมไปด้วยความสุขทั้งผู้ปฏิบัติและผู้ถูกปฏิบัติโดยเป็นไปตามหลักการ

ของการเสริมแรงบวก (ตัวเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcers) หมายถึง รางวัลซึ่งเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของบุคคล) ให้กับผู้กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีอีกทั้งยังส่งผลไปถึงผู้ที่ได้พบเห็นพร้อมนำไปเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติตนตามหลักการอรรถประโยชน์ (การกระทำที่ดีที่สุดคือการกระทำที่ก่อให้เกิดประโยชน์สุขมากที่สุดแก่คนจำนวนมากที่สุด) คือการประพฤติปฏิบัติดีจะทำให้เกิดประโยชน์ที่ดีผู้ที่ได้พบเห็นการกระทำที่เป็นแบบอย่างที่ดีแล้วเห็นว่าได้รับประโยชน์ย่อมเล็งเห็นผลที่จะเกิดขึ้นกับตนเองและสังคมในปัจจุบันและในอนาคต

2. ครูไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เรียนและประชาชน

การให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เรียนและประชาชนผู้มาติดต่อราชการ ถือเป็นหัวใจสำคัญ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2541) อีกประการหนึ่งที่จะส่งผลกระทบต่อตัวลูกศิษย์และประชาชนถ้าตราบไดาการประพฤติปฏิบัติตนของปูชนียบุคคลขาดความเป็นธรรมใครจะเป็นแบบอย่างที่ดีได้อีกต่อไป

กรณีตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน เช่น การที่ครูให้คะแนนสูงสำหรับลูกศิษย์ที่นำของฝากมาให้ลูกศิษย์ที่ได้คะแนนสูงจากการที่นำของฝากมาให้ย่อมมีความรู้สึกถ้าอยากได้สิ่งที่ต้องการ ให้นำของฝากมาให้แล้ว การกระทำดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อลูกศิษย์ที่นำของมาฝากกล่าวคือ เมื่อลูกศิษย์เหล่านี้เป็นผู้ใหญ่ ก็จะเป็นคนที่ติดสินบน เพื่อให้ตนได้ตามที่ต้องการ ถ้าเป็นเช่นนี้จะทำให้เกิดผลกระทบต่อสังคม คือ มีการทุจริตคอร์รัปชัน ทำให้ประเทศล้าหลังและขาดการพัฒนา

สำหรับกรณีลูกศิษย์ที่ได้คะแนนน้อยก็จะมองว่าถ้าเรานำของมาฝากอาจารย์หรือติดสินบนก็จะได้ระดับคะแนนที่สูงขึ้น ถ้าลูกศิษย์มีความคิดดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตเมื่อเข้าโตขึ้น และเป็นปัญหาของสังคม และในส่วนของประชาชนผู้มาติดต่อราชการ ถ้าครูซึ่งเป็นแบบอย่างของสังคมไม่ให้ความยุติธรรม ความเสมอภาคแล้ว ย่อมเป็นที่ครหาทำให้เสื่อมเสียแก่ตัวครูเองและองค์กรวิชาชีพครู ไม่ได้รับความเชื่อถือจากสังคมและชุมชน

กรณีตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับประชาชนผู้มาติดต่อราชการเช่น การเลือกปฏิบัติ ให้บริการอย่างดี กับบุคคลที่รู้จักสนิทสนม ให้ความสะดวกทุกประการ กลับกันบุคคลที่ไม่รู้จักก็ให้บริการโดยไม่ใส่ใจ แนวทางการแก้ไขปัญหาคือไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เรียนและประชาชนผู้มาติดต่อราชการ อัตราโทษของการกระทำความผิดของครูที่ส่งผลกระทบต่อผู้เรียนและประชาชนและปัญหาครูไม่ให้ความเป็นธรรมปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551 มาตรา 88 วรรค 1 บทกำหนดโทษจะเป็นในส่วนของความผิดที่ไม่ร้ายแรง เมื่อผู้กระทำผิดได้กระทำความผิด และความผิดนั้นมิมีผลขัดแย้ง บทกำหนดโทษมีอยู่ 3 สถาน ได้แก่ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนและลดขั้นเงินเดือน ผู้เขียนบทความเห็นสมควรที่จะนำบทลงโทษสูงสุดของการกระทำความผิดที่มีมูลอย่างชัดแจ้งมาใช้คือนำมาตรการลงโทษในส่วนของ การลดขั้นเงินเดือนและตัดใน ส่วนโทษ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนออก โดยมีเหตุผลสนับสนุนใน การลงโทษนั้นตามหลักการลงโทษเพื่อการชดเชยยังผู้กระทำ ผิดจะต้องมีความแน่นอนในการลงโทษและความเคร่งครัดหรือ ความรุนแรงในการลงโทษเพื่อให้ผู้กระทำผิดเกิดความกลัว ในโทษ กลัวกระทำความผิดที่จะประณาม การลงโทษที่มีความ เกร่งครัดรุนแรงมีวัตถุประสงค์เพื่อยับยั้งผู้กระทำผิดที่ถูก ลงโทษเพื่อไม่ให้กระทำผิดซ้ำอีกเพราะเกิดความเกรงกลัวในโทษ ที่ได้รับอันเป็นผลให้ตัดโอกาสที่จะกระทำผิดซ้ำ และยัง เป็น การยับยั้งบุคคลอื่นมิให้กระทำผิดและการได้รับโทษจนไม่ยอม อกกระทำผิดเพราะเกรงกลัวในโทษครุซึ่งเป็นแบบอย่างจะต้อง กระทำตนไม่ให้เสื่อมเกียรติ วิชาชีพครู ครูต้องยึดจรรยาบรรณ วิชาชีพเป็นแนวทางปฏิบัติหน้าที่ครูเป็นผู้สอนคุณธรรมจริยธรรม ให้กับนักเรียนถ้าหากครูไม่กระทำความผิดเพราะเกรงกลัวต่อบท ลงโทษที่มีความเคร่งครัดรุนแรง กลัวกระทำความผิดที่จะประณาม ก็จะเป็นหลักประกันได้ว่าวิชาชีพครูจะได้รับการยกย่องตลอดไป ไม่มีทางทำให้เสื่อมเกียรติวิชาชีพครูอย่างแน่นอน

ประเด็นที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งที่ควรกำหนดคือ เป็นกฎหมายให้มีการส่งเสริมการประพฤติปฏิบัติตนในการให้ บริการผู้เรียนและประชาชนด้วยความเสมอภาคทั้งในด้าน กฎหมายและในด้านความมีศักดิ์ศรีการเป็นมนุษย์โดยให้นำผลที่ ได้รับจากการให้บริการผู้เรียนและประชาชนด้วยความเสมอภาค มาเป็นส่วนหนึ่งในการเลื่อนขั้นเงินเดือน และระบุไว้ในพระราช บัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551 จากการศึกษาของ ผู้เขียนบทความเห็นว่าระดับศักดิ์ของกฎหมายถ้ามีการตราเป็น พระราชบัญญัติ ย่อมมีความศักดิ์สิทธิ์และมีศักดิ์ทางกฎหมาย เหนือกว่ากรอบจรรยาบรรณครูที่มีการกำหนดเป็นแนวทางถือ ปฏิบัติของข้าราชการครู ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมในการปฏิบัติ ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เรียนและประชาชนผู้มาติดต่อราชการ ของข้าราชการครู ต้องมีการนำผลที่ได้รับจากการให้บริการ ผู้เรียนและประชาชนด้วยความเสมอภาคมาเขียนไว้ในพระราช บัญญัติครูให้เป็นส่วนหนึ่งของการนำไปพิจารณาความดีความ ชอบซึ่งในปัจจุบันจะพบว่าในการพิจารณาความดีความชอบ มีการเรียกรับผลประโยชน์การใช้ความรู้สึกว่าชอบหรือไม่ชอบ

การเป็นเพื่อนสนิทมิตรสหายมาเป็นเกณฑ์การพิจารณาในการ เลื่อนขั้นเงินเดือน

ถ้ามีการกำหนดการปฏิบัติให้ความเป็นธรรมแก่ ผู้เรียนและประชาชนผู้มาติดต่อราชการของข้าราชการครูให้เป็น ส่วนหนึ่งในการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้เป็นกฎหมายย่อมเป็นแรง กระตุ้นและส่งเสริมให้ข้าราชการครูกระทำความดี ปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างที่ดี ยังส่งผลให้สังคมมีความสุข ศีลธรรม เป่งบาน การดำเนินชีวิตเปี่ยมไปด้วยความสุขทั้งผู้ปฏิบัติและ ผู้ถูกปฏิบัติโดยเป็นไปตามหลักการของการเสริมแรงบวกให้กับ ผู้กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี อีกทั้งยังส่งผลไปถึงผู้ที่ได้พบเห็น พร้อมนำไปเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติตนตามหลัก การอรรถประโยชน์คือการประพฤติปฏิบัติดีจะทำให้เกิดประโยชน์ ที่ดี ผู้ที่ได้พบเห็นการกระทำที่เป็นแบบอย่างที่ดีแล้วเห็นว่าได้รับ ประโยชน์ย่อมเล็งเห็นผลที่จะเกิดขึ้นกับตนเองและสังคมทั้งใน ปัจจุบันและในอนาคต

3. ครูคูหมิ่นเหยียดหยามข่มเหงผู้เรียนหรือประชาชน ผู้มาติดต่อราชการ

ข้าราชการครูต้องไม่ก่อกวนก่อกอง ไม่คูหมิ่นเหยียด หยามหรือข่มเหงผู้เรียนหรือประชาชนผู้มาติดต่อราชการที่ เป็นการร้ายแรง

จรรยาบรรณครู พ.ศ. 2546 ในส่วนของจรรยาบรรณ ต่อผู้รับบริการ ผู้ประกอบวิชาชีพออกมาต้องรักเมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือส่งเสริมให้กำลังใจแก่ลูกศิษย์และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่ โดยเสมอหน้า ครูซึ่งเป็นบาทหลวงทางด้าน ความรู้ที่เป็นศาสตร์วิชาชีพให้กับศิษย์ เป็นบาทหลวงทางคุณธรรม ให้กับศิษย์ มีการเอาใจใส่ ช่วยเหลือ และส่งเสริมให้ลูกศิษย์ ที่มีความพร้อมทั้งศาสตร์ที่เป็นวิชาการและความพร้อมที่เป็น ส่วนของด้านจิตใจ คือ คุณธรรมจริยธรรมเพื่อที่จะยืนหยัดอยู่กับ สังคมได้อย่างมีความสุข (ครูสภา. 2556) トラบโดที่ครูผู้สอน กระทำตนตรงข้ามกับจรรยาบรรณครูในส่วนของจรรยาบรรณ ต่อผู้รับบริการแล้วลูกศิษย์หรือประชาชน ผู้รับบริการจะได้รับ ความเป็นธรรมได้อย่างไร (อารมณ ฌนวนจิตร. 2539) ยิ่งเป็น การกระทำที่มีการคูหมิ่นเหยียดหยามต่อประชาชนผู้มาติดต่อ แล้ว วงการวิชาชีพครูที่ถูกยกย่องจะเสื่อมเสียเพียงใด

ปัจจุบันในข่าวหนังสือพิมพ์โดยทั่วไปจะเห็นข่าวครู กระทำตนไม่เหมาะสมกับการเป็นครู อาทิครูค้ายาบ้า ครูเสพ สุรา ครูทำร้ายนักเรียนจนเกินกว่าเหตุ แม้แต่ครูที่ทำการสอน วิชาพลศึกษาก็มีการกระทำอนาจารกับผู้เรียน เป็นต้น ปัญหา ต่างๆ ดังที่กล่าวมาที่จะปรากฏในมาตรา 88 พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547

และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องประพฤติเป็นแบบอย่าง ที่ดีแก่ผู้เรียนและชุมชนสังคม

ในการสร้างเสริมและพัฒนาวิสัยทัศน์ข้าราชการ ครูและบุคลากรทางการศึกษา ด้านวินัยต่อประชาชนโดยการสร้างความตระหนักและให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการปฏิบัติหน้าที่ราชการทุกเรื่อง การให้บริการ การตรงต่อเวลา การต้อนรับอำนวยความสะดวกและให้ความเป็นธรรม ให้ความช่วยเหลือประชาชน ควรนำมาสู่การปฏิบัติให้เกิดผลตามกฎระเบียบที่วางไว้อย่างจริงจัง ควรคำนึงถึงการบริการและมิตรไมตรี รักษาความสามัคคี ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เรียนและผู้ปกครอง ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิสัยทัศน์ในเรื่องการมีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเสียสละเพื่อส่วนรวมของข้าราชการครู การบริการประชาชน ให้รวดเร็วทันใจ การให้การต้อนรับประชาชนควรเอาใจใส่ให้มาก และควรเพียรติดต่อประชาชนที่มาติดต่อราชการ การมีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ เพื่อส่วนรวมของข้าราชการ

การบริการประชาชนด้วยวาจาสุภาพ กริยาท่าทางสุภาพและเป็นกันเอง ให้ความช่วยเหลือ สอดส่องดูแลนักเรียน ร่วมงานในชุมชน การให้ทรัพย์สินส่วนตัวแก่ข้าราชการ การอำนวยความสะดวกในการติดต่อราชการเพื่อประโยชน์ต่อผู้อื่น การประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ช่วยเหลือเกื้อกูลและความสามัคคี การให้บริการประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถ การเข้าร่วมกิจกรรมกับประชาชน นักเรียนให้บ่อยครั้งการวางตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อประชาชน เพราะประชาชนให้ความคาดหวังกับครูอาจารย์ค่อนข้างสูง (คุรุสภา. 2556)

กรณีตัวอย่างครูดุหมิ่นเหยียดหยาม ชมเชยผู้เรียนหรือประชาชนผู้มาติดต่อราชการ เช่น กลั่นแกล้งไม่นำเรื่องเบิกเงินงวดค่าก่อสร้างหรือแกล้งเบิกเงินล่าช้าเพราะต้องการหักเปอร์เซ็นต์ หรือครูดุหมิ่นเหยียดหยามผู้เรียนว่าโง่เป็นควาย ทั้งตระกูล เป็นต้น

การกลั่นแกล้งดุหมิ่นเหยียดหยามกดขี่ชมเชยผู้เรียนหรือประชาชนนั้นมีผลเสียกระทบถึงภาพพจน์ ส่วนรวมของทางราชการคือ ทำให้ผู้เรียนหรือประชาชนเกิดความรู้สึกรังเกียจหรือชิงชังบรรดาข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งหลายหรือรังเกียจชิงชังรัฐบาลหรือทางราชการเป็นส่วนรวม จึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าหากการกระทำนั้นไม่มีผลเสียกระทบถึงภาพพจน์ส่วนรวมของข้าราชการหรือของทางราชการก็ไม่ใช่ความผิดวินัยร้ายแรง

แนวทางการแก้ไขปัญหาครูดุหมิ่นเหยียดหยาม ชมเชยผู้เรียนหรือประชาชนผู้มาติดต่อราชการที่เป็นการร้ายแรง

มาตรการลงโทษการกระทำความผิดของครูดุหมิ่นเหยียดหยาม ชมเชยผู้เรียนหรือประชาชนผู้มาติดต่อราชการที่เป็นการร้ายแรง ถ้าการกระทำความผิดของครูมีมูลความผิดอย่างชัดแจ้งและเข้ากรณีเป็นความผิดวินัยร้ายแรง บทกำหนดโทษที่เขียนไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551 มาตรา 88 วรรค 2 เป็นบทกำหนดโทษให้เป็นโทษผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งมี 2 สถาน ได้แก่ ปลดออก และไล่ออก การกระทำความผิดที่มีมูลความผิดชัดแจ้ง มาตรการลงโทษต้องเป็นบทที่ลงโทษหนักที่สุด คือ เป็นบทกำหนดโทษไล่ออกและตัดในส่วนโทษปลดออก ออกเหตุผลสนับสนุน ได้แก่ พฤติกรรม ที่มีผลเสียกระทบถึงภาพพจน์ ส่วนรวมของทางราชการคือทำให้ผู้เรียนหรือประชาชนเกิดความรู้สึกรังเกียจหรือชิงชังบรรดาข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งหลายหรือรังเกียจชิงชังรัฐบาลหรือทางราชการเป็นส่วนรวมย่อมจะทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคและผลเสียหายอันร้ายแรงในการปกครองประเทศขึ้นได้มากที่สุด จึงต้องใช้บทลงโทษหนักสุดตามหลักการลงโทษเพื่อการข่มขู่ยับยั้งผู้กระทำความผิดจะต้องมีความแน่นอนในการลงโทษและความเคร่งครัดหรือความรุนแรงในการลงโทษเพื่อให้ผู้กระทำความผิดเกิดความกลัวในโทษ กลัวกระแสนสังคมที่จะประนาม กลัวติดเป็นนิสัย การลงโทษที่มีความเคร่งครัดรุนแรง มีวัตถุประสงค์เพื่อยับยั้งตัวผู้กระทำความผิดที่ถูกลงโทษโดยไม่ให้กระทำความผิดซ้ำอีกเพราะเกิดความเกรงกลัวในโทษที่ได้รับอันเป็นผลให้ตัดโอกาสที่จะกระทำความผิดอีกและยังเป็นการยับยั้งบุคคลอื่นมิให้กระทำความผิดและการได้รับโทษจนไม่ยอมกระทำความผิดเพราะเกรงกลัวในโทษ และการที่ครูซึ่งเป็นแบบอย่างจะต้องกระทำตนเป็นแบบอย่าง โดยครูมีจรรยาบรรณวิชาชีพเป็นแนวทางปฏิบัติหน้าที่ ครูเป็นผู้สอนคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียน ถ้าหากครูไม่กระทำความผิดเพราะเกรงกลัวต่อบทลงโทษที่มีความเคร่งครัดรุนแรง กลัวกระแสนสังคมที่จะประนามก็จะเป็นหลักประกันได้ว่าวิชาชีพครูที่เป็นวิชาชีพชั้นสูงจะได้รับการยกย่องตลอดไป ไม่มีทางทำให้เสื่อมเกียรติแห่งวิชาชีพครูได้แต่อย่างใด

บทสรุป

จากการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการกระทำความผิดของครูต่อประชาชนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551 ซึ่งปัญหาที่นำมาวิเคราะห์นั้นเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วรวมถึงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นไปในอนาคตผู้เขียนจึงขอเสนอแนะ

แก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการแก้ไข เพิ่มเติมกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำผิดของครูตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551 ในส่วนของมาตรการลงโทษและแนวทางบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพตลอดจนบทกำหนดโทษที่เหมาะสมเพื่อเป็นมาตรการป้องปรามการกระทำผิดและแนวทางในการวางมาตรการที่เด็ดขาดในการลงโทษครูที่กระทำความผิดสรุปได้ว่า

ครูไม่กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี ผู้เขียนบทความเห็นควรนำมาตรการลงโทษลดขั้นเงินเดือนมาเป็นบทลงโทษ ตัดในส่วนโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนออก และกำหนดเป็นกฎหมายให้มีการส่งเสริมการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีไว้ในพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551

ปัญหาครูไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เรียนและประชาชน ผู้เขียนบทความเห็นควรนำมาตรการลงโทษลดขั้นเงินเดือนมาเป็นบทลงโทษตัดในส่วนโทษ ภาคทัณฑ์และตัดเงินเดือนออก และควรกำหนดเป็นกฎหมายให้มีการส่งเสริมการปฏิบัติตนต่อประชาชนด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกันในส่วนของกฎหมายและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551

ปัญหาครูดูหมิ่นเหยียดหยาม ข่มเหงผู้เรียนหรือประชาชน ผู้มาติดต่อราชการที่เป็นการร้ายแรง ผู้เขียนบทความเห็นควรนำมาตรการลงโทษหนักที่สุดกรณีที่เป็นความผิดวินัยร้ายแรงคือ เป็นบทกำหนดโทษ ไล่ออกและตัดในส่วนโทษปลดออกออกเพราะการกระทำความผิดถ้าเข้าองค์ประกอบความผิดและมีมูลชัดเจนพฤติการณ์ความผิดส่งผลร้ายทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคและผลเสียหายอย่างร้ายแรงในการปกครองประเทศขึ้นได้

เอกสารอ้างอิง

Chanuanjit, Aarom. (1996). *Teaching for Developing the Values and Ethics*. Bangkok : Ramkhamhaeng University Press.

อารมณั ฉนวนจิตร. (2539). *การสอนเพื่อพัฒนาค่านิยมและจริยธรรม*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Department of General Education. (2013). *A Way to Developing Leader Teachers and Model*

Teachers. [online], Available : <http://isc.ru.ac.th/data/ED0002775.doc>. [April, 2013].

กรมสามัญศึกษา. (2556). *แนวทางการพัฒนาครูแกนนำและครูต้นแบบ*. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก : <http://isc.ru.ac.th/data/ED0002775.doc>. [เมษายน, 2556].

Khabuandee, Peso. (2007). *A Study on the Operating State of Discipline of Teacher Government Officials and Educational Personnel*. Surin : The Press of Office of Surin Educational Service Area 1.

เปโซ ขบวนการ. (2550). *การศึกษาสภาพการดำเนินการทางวินัยข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา*. สุรินทร์ : สำนักพิมพ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1.

Laabmala, Surasak. (2000). *Office of the National Education Commission*. Bangkok : the Phapphim Co. Ltd. Press.

สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2543). *สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ บริษัทภาพพิมพ์ จำกัด.

Ministry of Education. (2013). *Characteristics of Good Teachers*. [online], Available : www.moe.go.th/moe/th/blog.php?memberid=1402. [April, 2013].

กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). *ลักษณะครูที่ดี*. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก : www.moe.go.th/moe/th/blog.php?memberid=1402. [เมษายน, 2556].

Office of the Teacher Civil Service and Educational Personnel Commission. (2008). *The Act of Rules for Teacher Government Officials and Educational Personnel B.E. 2547 (2004), and the Amendment No. 2 B.E. 2551 (2008)*. Bangkok : Teachers Council Press, Ladphrao.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2551). *พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

Office of the Teachers Council's Secretary-General.
(1998). **Behavioral Regulations according to the Professional Conduct of Teachers B.E. 2539 (1996)**. Bangkok : Teachers Council Press, Ladphrao.

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2541). **แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครู พ.ศ. 2539**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

O.K. Nation. (2013). **Meanings of Teacher**. [online], Available : http://www.oknation.net/blog/print.php?id=3135_01. [April, 2013].

โอเคเนชั่น. (2556). **ความหมายของครู**. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก : http://www.oknation.net/blog/print.php?id=3135_01. [เมษายน, 2556].

Surakitbowon, Sakthai. (2013). **Professional Teachers**. [online], Available : www.kruthacheen.com/index.php?lay=show&ac=article&ld2. [August, 2013].

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2556). **ครูมืออาชีพ**. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก : www.kruthacheen.com/index.php?lay=show&ac=article&ld2. [สิงหาคม, 2556].

Teachers Council. (2013). **Professional Conduct of Teachers**. (1963). [online], Available : <http://www.edu.chula.ac.th/Knowledge/rule/rule2506.htm>. [May, 2513].

คุรุสภา. (2556). **จรรยาบรรณครู 2506**. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก : <http://www.edu.chula.ac.th/knowledge/rule/rule2506.htm>. [พฤษภาคม, 2556].

Teachers Council. (2013). **Teacher Professional Conduct B.E. 2546 (2003)**. [online], Available : http://www.sobkroo.com/detail_room_index.php?Fnid %3D92. [May, 2013].

คุรุสภา. (2556). **จรรยาบรรณวิชาชีพครู 2546**. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก : http://www.sobkroo.com/detail_room_index.php?Fnid %3D92. [พฤษภาคม, 2556].